

عنوان مقاله:

تحلیل حق بر سلامت در نظام بین المللی حقوق بشر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

امیر مرادیان عالم - دانشجوی دکترای حقوق بین الملل عمومی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

موثر واقع شدن سازمانهای بین المللی بین الدولی در عمل به وظائف تعریف شده در وهله اول منوط به همکاری بی کم و کاست دولتهای عضو و غیر عضو هر سازمان است و سازمان بهداشت جهانی از این امر مستثنا نیست. با این حال برکسی پوشیده نیست که با توجه به دگرش اقلیمی و دخل و تصرف بی ضابطه بشر در طبیعت و بروز مکرر بیماریهای گوناگون اعم از بیماریهای مسری و غیرمسری در سطح جهان سازمان جهانی بهداشت نمی تواند توقعات بین المللی را به نحو احسن و حتی در سطح معمولی برآورده نماید. در یک نگاه کاملاً بدبینانه کارآمدی سازمانهای تخصصی (از جمله سازمان بهداشت جهانی) را در قلب سازمان ملل تضعیف شده و مواجه با بحران مشروعیت، طبیعی می دانند بدین توضیح که وقتی سازمان ملل که نقش مرکزیت دارد نتواند به وظائف و مسئولیت های خود جامه عمل بپوشاند شگفت انگیز نخواهد بود اگر سازمانهای تخصصی نیز به عنوان جزئی از این خانواده با چنین بحرانهائی مواجه باشند. در بحران کنونی کرونا انتقاد ها از سازمان بهداشت جهانی و ناکارآمدی آن بعد جدید سیاسی نیز پیدا کرد بطوریکه این سازمان در ارتباط اش با کشور چین به عنوان کشوری که [تا کنون] منشا بیماری کووید-۱۹ شناخته شده، به ملاحظه کاری سیاسی متهم شده است.

کلمات کلیدی:

سازمان بهداشت جهانی، حق بر سلامت، ویروس کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1478579>

